

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C.N.S.C.

Str. Stavropoleos nr.6, Sectorul 3, București, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642 Fax. +4 021 8900745 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ..

Data: .

Prin contestația fără număr de înregistrare la emitent, transmisă prin mijloace electronice (e-mail), înregistrată la Consiliu sub nr. 14503/ 14.04.2020, formulată de SC SRL, cu sediul în comuna, având sediul procesual ales în municipiul, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ., reprezentată legal de administrator ., împotriva „deciziei” nr. 1.786.402 din 06.04.2020 privind rezultatul procedurii de atribuire și a „deciziei” nr. 1787316 din 08.04.2020 de respingere a solicitării de atribuire, emise de, cu sediul în, str., județul, în calitate de entitate achizitoare, în cadrul atribuirii, prin cumpărare directă, a contractului având ca obiect „**Achiziție de servicii de asigurare de răspundere civilă auto – RCA 10 vehicule, pentru 1 an**”, o, s-au solicitat următoarele:

„- Anularea deciziei de atribuire a contractului de achiziție publică în favoarea ofertei nelegale a SA și obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertelor;

- Obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere – respectiv la obligarea ofertanților să respecte legislația specifică în materia asigurărilor auto obligatorii RCA și la eliminarea tuturor ofertelor care nu respectă rigorile normelor speciale în materie”.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 14503/14.04.2020, formulată de SC SRL împotriva „deciziei” nr. 1.786.402 din 06.04.2020 privind rezultatul procedurii de atribuire și a „deciziei” nr. 1787316 din 08.04.2020 de respingere a solicitării de atribuire, emise de, în calitate de entitate achizitoare, în cadrul atribuirii, prin cumpărare directă, a contractului având ca obiect *„Achiziție de servicii de asigurare de răspundere civilă auto – RCA 10 vehicule, pentru 1 an”*, s-au solicitat cele redată în partea introductivă.

Autoarea contestației menționează că a depus ofertă pentru achiziția susmenționată, iar oferta sa, deși admisibilă, a fost declarată necâștigătoare, oferta câștigătoare fiind cea depusă de SC SA.

În sprijinul susținerilor sale, invocă dispozițiile art. 13 din Norma ASF nr. 20/2017, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 236/2018 și art. 3 din Norma 19/2018.

În drept, au fost invocate art. 13 alin. (3) și (4), art. 11 alin. (2) din Norma ASF nr. 20/2017, art. 2, pct. 24 din Legea nr. 132/2017, art. 3-4 din Norma nr. 22/2017, art. 3 alin. (3)-(4), art. 6 alin. 93) –(5) din Norma nr. 19/2018, art. 3 alin. 91) din Legea nr. 236/2018, art. 5 alin. (2), art. 8, art. 10, art. 19, art. 21 alin. 92), art. 26 din Legea nr. 101/2016.

Sub nr. 14999/16.04.2020 a fost înregistrată la C.N.S.C. recipisa de consemnare nr. din 13.04.2020 a sumei de .., emisă de CEC BANK Sucursala Victoria, respectându-se astfel dispozițiile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

În vederea soluționării contestației, Consiliul, prin adresele nr. . și nr. . din 15.04.2020, a solicitat părților transmiterea susținerilor referitoare la excepția, invocată din oficiu, privind lipsa competenței materiale a Consiliului în soluționarea cauzei, raportat la dispozițiile art. 12 alin. (1) și art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, astfel cum a fost modificată prin O.U.G. nr. 23/2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 106/12.02.2020.

Prin punctul de vedere nr. 1787327/20./04.2020, transmis prin e-mail, înregistrat la Consiliu sub nr. 15229/21.04.2020, ... a solicitat Consiliului *„să vă pronunțați asupra admiterii excepției lipsei competenței materiale de a soluționa contestația, raportat la prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016”*.

Prin adresa fără număr de înregistrare la emitent, transmisă prin e-mail, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 15155/21.04.2020, SC SRL a solicitat *„respingerea excepției invocate și reținerea cauzei pentru o justă soluționare”*.

Petenta susține că procedura de atribuire a contractului de achiziție publică care formează obiectul contestației este reglementată expres de cadrul normativ și arată că însăși entitatea achizitoare i-a alocat caracterul de contract de achiziție publică și a făcut demersuri în acest sens, prin publicarea anunțului de participare în SEAP.

Astfel, în opinia sa, contractul urmează a fi atribuit printr-o procedură simplificată, reglementată de dispozițiile art. 113 din Legea nr. 98/ 2016 și art. 98, art. 101-104 din H.G. nr. 395/2016, actualizată. Arată că această procedură este stipulată expres în cuprinsul art. 68 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 98/2016.

Precizează că a formulat contestația în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Contestatoarea reiterează solicitarea privind accesul la documentele dosarului achiziției publice, depus de către autoritatea contractantă la Consiliu.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 68 alin. 91) lit. i), art. 113 din Legea nr. 98/2016, art. 101-104 din H.G. nr. 395/2016, art. 1 alin. 93), art. 2 alin. 91), art. 4 alin. (1) lit. a), art. 19 din Legea nr. 101/2016, art. 13 Cod proc.civ.

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

..... a inițiat atribuirea, prin cumpărare directă, a contractului având ca obiect „**Achiziție de servicii de asigurare de răspundere civilă auto – RCA 10 vehicule, pentru 1 an**”, cod CPV 66516100-1 servicii de asigurare de răspundere civilă auto, prin publicarea în SEAP a anunțului nr. ..., criteriul de atribuire fiind „prețul cel mai scăzut” și valoarea estimată, fără TVA, de 3.550 lei, fără TVA.

În temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră „*Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei*”, Consiliul va analiza excepția lipsei de competență materială în soluționarea contestației, invocată din oficiu.

Verificând competența de soluționare a prezentei contestații, Consiliul constată că achizitoarea nu a organizat o procedură de atribuire potrivit dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 98/2016, ci a recurs la achiziționarea directă.

În conformitate cu dispozițiile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016: „*Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedura de atribuire, prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare și funcționare aprobat potrivit art. 37 alin. (2)*”. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol „*Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent*”.

Procedura de atribuire este definită la art. 68 din Legea nr. 98/2016: „*Procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege, aplicabile pentru atribuirea contractelor de achiziție publică/acordurilor-cadru sau organizarea concursurilor de soluții cu o valoare estimată egală sau mai mare decât pragurile prevăzute la art. 7 alin. (5), sunt următoarele:*

- a) *licitația deschisă;*
- b) *licitația restrânsă;*
- c) *negocierea competitivă;*
- d) *dialogul competitiv;*
- e) *parteneriatul pentru inovare;*
- f) *negocierea fără publicare prealabilă;*
- g) *concursul de soluții;*
- h) *procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice;*
- i) *procedura simplificată.*

În analiza acestei excepții, Consiliul are în vedere și următoarele norme legale din Legea nr. 101/2016, modificată prin OUG nr. 23/2020:

- art. 2 alin. (1) care stipulează că *„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor prezentei legi”;*

- art. 3 alin. (1) lit. a), care definește actul autorității contractante ca fiind *„orice act, orice operațiune care produce sau poate produce efecte juridice, neîndeplinirea în termenul legal a unei obligații prevăzute de legislația în materie, omisiunea ori refuzul de a emite un act sau de a efectua o anumită operațiune, în legătură cu sau în cadrul unei proceduri de atribuire, **fără a include achiziția directă**, prevăzute de art. 68 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, de art. 82 din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, sau de art. 50 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare”.*

De asemenea, dispozițiile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016 conferă autorității contractante „dreptul de a achiziționa direct produse sau servicii în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 135.060 lei, respectiv lucrări, în cazul în care valoarea estimată a achiziției, fără TVA, este mai mică de 450.200 lei”.

Prin urmare, este subînțeles că procedurile asupra cărora se pronunță Consiliul sunt cele reglementate de Legea nr. 98/2016, iar potrivit art. 8 alin. (1) se pot contesta numai acte ale autorității contractante.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, Consiliul stabilește că achizitoarea urmărește achiziționarea directă de servicii de asigurare de răspundere civilă și, raportat la dispozițiile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, în cauză nu este aplicată niciuna dintre procedurile de atribuire prevăzute de art. 68 din același act normativ.

Pe cale de consecință și luând în considerare dispozițiile art. 1 și pe cele ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în situația prezentă nefiind aplicată o procedură de atribuire, nu au incidență dispozițiile art. 68 Legea nr. 98/2016.

Normele de competență materială fiind de ordine publică, organizatorul sau participanții la procedură nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații ce nu vizează procedurile de atribuire.

Determinând că nu au relevanță în speță prescripțiile Legii nr. 101/2016, competența de soluționare a contestațiilor se stabilește pe baza dreptului comun, fără a se ține seama de alegerea de către contestator a atacării la Consiliu a achiziției în cauză.

Văzând cele de mai sus și luând în considerare dispozițiile:

- art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia Consiliul este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedura de atribuire;

- art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent;

- art. 231 din Legea nr. 98/2016, care stipulează că *„În măsura în care prezenta lege nu prevede altfel, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun”*;

- art. 2 din Codul de procedură civilă, care stipulează că *„(1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă. (2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare”*;

- art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform căruia *„Tribunalele judecă: în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe”*;

- art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”*;

- art. 132 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Dacă instanța se declară incompetentă, hotărârea nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței judecătorești competente sau, după caz, altui organ cu activitate jurisdicțională competent”*;

- art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care stipulează că: *„Instanța de contencios administrativ*

este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ. (...);

- art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căruia *„Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel”;*

- art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, potrivit căruia *„Reclamantul persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului”;*

Consiliul va admite excepția de necompetență materială a CNSC privind soluționarea contestației, invocată din oficiu și, ținând cont de dispozițiile art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004, raportat la natura litigiului, tipul de autoritate emitentă a actului atacat și sediul reclamantei, constată că Tribunalul - Secția Civilă are competența materială privind soluționarea cauzei, astfel că va declina cauza către instanța de judecată, soluție care, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, nu este supusă niciunei căi de atac.

Date fiind cele ce preced, Consiliul va declina competența de soluționare a contestației depusă de către SC SRL către Tribunalul - Secția Civilă, pe raza căruia își are sediul contestatoarea.

Raportat la cele stabilite mai sus, Consiliul nu va mai proceda la cercetarea fondului cauzei.

Prezenta decizie nu este supusă niciunei căi de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată din oficiu, și declină competența de soluționare a contestației formulată de SC SRL, cu sediul în comuna, având sediul procesual ales în municipiul, în contradictoriu cu, cu sediul

În, str., județul, în favoarea Tribunalului -
Secția Civilă.

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către Tribunalul -
Secția Civilă.

Fără cale de atac.